

บันทึกการตอบข้อหาหรือกรมอนามัย

เรื่อง แนวทางการดำเนินงานของราชการส่วนท้องถิ่น กรณีพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาฐาน
กระทำความผิด มาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

หน่วยงาน ก. ได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๗๐๔/๙๙๓๔ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึงอธิบดี
กรมอนามัย เพื่อขอหารือแนวทางการดำเนินการกรณีพนักงานอัยการไม่ฟ้องผู้ต้องหากระทำความผิด มาตรา ๒๘
ประกอบกับมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นข้อหารือ

หน่วยงาน ก ขอหารือแนวทางการดำเนินการที่เหมาะสมในการปฏิบัติตามขั้นตอน
ของกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กรณีสำนักงานอัยการพิเศษ ข. มีคำสั่งไม่ฟ้องโรงเรียน ค. ฐานกระทำความผิด
มาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
โดยขอหารือแนวทางการปฏิบัติของสำนักงาน ง. ว่าควรดำเนินการอย่างไร เนื่องจากปัจจุบันผู้ร้องเรียนยังคง
ร้องเรียนว่า เด็กนักเรียนทำกิจกรรมนอกห้องเรียนเสี่ยงดังรบกวน

ความเห็นในประเด็นข้อหารือ

กรมอนามัย ได้พิจารณาข้อหารือและวิเคราะห์ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า
การที่สำนักงาน ง. ได้แจ้งความดำเนินคดีกับโรงเรียน ค ฐานฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ
ที่ กท ๘๕๐๔/๕๒๓๐ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ และคำสั่งตามหนังสือ ที่ กท ๘๕๐๔/๔๘๐๑ ลงวันที่
๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ ต่อเจ้าพนักงานตำรวจ และพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องเด็ดขาด ตามหนังสือที่
อส ๐๐๒๔.๔/๔๓๒ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และหนังสือที่ อส ๐๐๒๔.๔/๑๐๔๑ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน
๒๕๖๕ ตามลำดับ จึงไม่ให้มีการสอบสวนในเรื่องเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี
ซึ่งน่าจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหานั้นได้ ตามมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
เมื่อข้อเท็จจริงตามทางพิจารณาของพนักงานอัยการมีความเห็นว่าโรงเรียน ค. ได้ปฏิบัติตามตามคำสั่งดังกล่าว
ประกอบกับสำนักงาน ง. ได้ยืนยันในการสอบสวนเพิ่มเติมว่า ผู้ต้องหาได้ดำเนินการปฏิบัติตามคำแนะนำ
และแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงไม่อาจใช้ข้อเท็จจริงตามที่ใช้ประกอบสำนวน
การสอบสวนมากล่าวหาว่าโรงเรียน ค. กระทำการฝ่าฝืนคำสั่งทั้ง ๒ ฉบับได้อีก เมื่อผู้ได้รับผลกระทบยังคง
ร้องเรียนอยู่ สำนักงาน ง. จึงยังคงต้องลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง และหากพบว่า การกระทำของโรงเรียน ค.
เข้าข่ายเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
เจ้าพนักงานท้องถิ่นย่อมมีอำนาจดำเนินการออกคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อบรรเทา
รำคาญนั้นได้ และหากมีการฝ่าฝืนคำสั่ง ให้ดำเนินการเปรียบเทียบคดีตามที่พระราชบัญญัติฉบับเดียวกันนั้น
กำหนดไว้ โดยต้องพิจารณา ถึงข้อเท็จจริงอันอาศัยเป็นมูลเหตุแห่งการกระทำให้ชัดเจนว่า ผู้รับคำสั่งฝ่าฝืน
คำสั่งทางปกครองในประเด็นใด อย่างไร รวมถึงพยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นด้วย

กรมอนามัย

กองกฎหมาย

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

หมายเหตุ : ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหารือในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ที่เว็บไซต์กองกฎหมาย กรมอนามัย
หรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ดนี้

